

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 16 lutego 1959 r.

w sprawie sporządzenia bilansu potrzeb inwestycyjnych do 1965 r. i lokalizacji szkół podstawowych w miastach.

W celu zapewnienia niezbędnych terenów pod budowę szkół podstawowych w miastach, a w szczególności w gęsto zabudowanych dzielnicach istniejących miast — na podstawie art. 69 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. Inspektoraty oświaty w ścisłej współpracy z architektami miejskimi opracują w terminie do dnia 1 lipca 1959 r. bilans potrzeb inwestycyjnych dla poszczególnych miast do zrealizowania w okresie do 1965 r.

§ 2. Bilans potrzeb inwestycyjnych powinien uwzględniać:

- 1) oczekiwaną liczbę młodzieży szkolnej w roku 1965,
- 2) zmniejszenie zagęszczenia szkół (zmianowości izb lekcyjnych) w poszczególnych obwodach w ten sposób, aby zmierzając do zapewnienia jednorodności nie przekraczać w poszczególnych szkołach zagęszczenia $1\frac{1}{2}$ oddziału na jedną izbę lekcyjną,
- 3) konieczność rezygnacji z nieodpowiednich budynków, które nie nadają się do dalszego użytkowania przez szkoły.

§ 3. Inspektoraty oświaty w ścisłej współpracy z architektami miejskimi w terminie do dnia 1 lipca 1959 r. spowodują wyznaczenie działek pod budowę szkół, niezbędnych dla realizacji programu inwestycyjnego wynikającego z bilansu potrzeb na podstawie skorygowanej w razie konieczności sieci szkolnej. Program inwestycyjny powinien być opracowany po uwzględnieniu możliwości rewindykacji budynków szkolnych użytkowanych obecnie w inny sposób. Dokonując korekty sieci szkolnej należy przestrzegać zasady, aby młodzież uczęszczała do szkół znajdujących się na terenie zespołu bloków, w którym zamieszkuje (dotyczy to przede wszystkim dzieci młodszych), a to w celu zabezpieczenia dzieci przed przechodzeniem przez niektóre arterie komunikacyjne.

§ 4. W miastach posiadających opracowane perspektywiczne plany zagospodarowania przestrzennego należy przy

ustalaniu lokalizacji opierać się zasadniczo na tych planach, z tym że jeżeli plany te nie zapewniają w pełni zaspokojenia potrzeb, należy przeprowadzić uzupełnienie lokalizacji szkół.

§ 5. W gęsto zabudowanych dzielnicach miast, w których brak jest terenów pod budowę szkół w rozmiarach przewidzianych obowiązującymi normatywami, dopuszcza się odchylenia od normatywów co do wielkości działki, z tym zastrzeżeniem że minimalna powierzchnia działki szkolnej nie może być mniejsza od 2500 m². W tych przypadkach należy z konieczności realizować budownictwo normatywne etapowo, jeżeli są perspektywy na powiększenie działki bądź jeżeli nie ma możliwości powiększenia działki w przyszłości — budownictwo nienormatywne, np. szkoły filialne dla młodszych dzieci w pawilonach o kilku izbach lekcyjnych ewentualnie na działkach przy istniejących szkołach. Nie należy jednak budować pawilonów mniejszych niż o 4 izbach lekcyjnych. Budynki takie w razie przeprowadzenia deglomracji mogłyby być przeznaczone na inne cele lub nawet rozebrane.

§ 6. Opracowany ostatecznie w porozumieniu z kuratorium okręgu szkolnego bilans potrzeb inwestycyjnych wraz z wytypowanymi działkami należy przedstawić prezydium miejskiej rady narodowej do zatwierdzenia, a Ministerstwu Oświaty — do wiadomości.

§ 7. Po zatwierdzeniu przez prezydium miejskiej rady narodowej opracowanego w powyższy sposób bilansu potrzeb oraz wykazu wytypowanych działek — inspektoraty oświaty bądź kuratoria okręgów szkolnych przystąpią bezzwłocznie do zatwierdzenia dokumentacji prawnej dla wszystkich wytypowanych działek.

Minister Oświaty: *W. Bieńkowski*

Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury:
Z. Skibniewski